CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1a-607/2025 Judecătoria Soroca, sediul Central
1-24138425-03-1a-19112025 Judecător: Ghenadie Mîțu

D E C I Z I E
În numele Legii

04 iunie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele ședinței, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache și Liudmila Iarmaliuc
Grefierilor Maria Baciu și Rodica Oceredniî
Cu participarea:
Procurorului Liliana Pasat
Avocatului Mariana Gîrbu

a examinat în ședință de judecată publică, în ordine de apel, apelul avocatului Igor Grosu în interesele inculpatului Stețco Radu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 27 octombrie 2025, în cauza penală privind învinuirea lui:

Stețco Radu *****, necăsătorit, studii medii, neangajat în câmpul muncii, nesupus serviciului militar, cetățean al Republici Moldova, anterior judecat prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 25 iunie 2018 în baza art. 201^1 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității;

- în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și art. 192^1 alin. (1) Cod penal,

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: *04.12.2024 - 27.10.2025;*
În instanța de apel: *19.11.2025-04.06.2026.*

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 27 octombrie 2025, a fost încetat procesul penal intentat în privința lui Steţco Radu în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, în temeiul art. 109 Cod penal, din motivul împăcării părților.

Steţco Radu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Până la rămânerea definitivă a sentinței în privința lui Steţco Radu a fost menținută măsura preventivă „arest preventiv”.

S-a dispus calcularea termenului executării pedepsei stabilită lui Steţco Radu din 27.10.2025, cu includerea termenului reținerii şi aflării în stare de arest preventiv din 13.07.2025, pînă la 27.10.2025.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată ***** a fost admisă integral.

S-a încasat din contul inculpatului Steţco Radu în beneficiul părții vătămate *****: suma de 31.284,69 lei, cu titlu de prejudiciul material cauzat prin avarierea automobilului de model „Opel Astra”, cu nr. de înmatriculare *****; suma de 16000 lei, cu titlu de asistență juridică acordată părții vătămate şi suma de 2000 lei, pentru efectuarea raportului de evaluare nr. 4720/12A din 17.12.2024.

Corpurile delicte - mijlocul de transport de model „Opel model Astra J”, cu n/î *****; 4 ţevi metalice; un colţar metalic; un vas confecționat din inox şi 7 bare din metal, au fost lăsate în posesia proprietarilor.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, Stețco Radu, la 25 octombrie 2024, ora 19:15, acționând cu intenție directă, urmărind răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se pe teritoriul Î.I. „V.Spoială”, situată în mun. Soroca, str. Uzinelor 1, a răpit automobilul de model „Opel model Astra J”, cu numărul de înmatriculare *****, ce aparține părții vătămate *****, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii.

Ulterior, la 26 octombrie 2024, ora 07:00, aflându-se la volanul automobilul de model „Opel model Astra J”, cu numărul de înmatriculare *****, după ce a fost deteriorată parțial bara de protecție din față și spate a mijlocului de

transport menționat, s-a reîntors la locul săvârșirii infracțiunii, cauzându-i astfel părții vătămate un prejudiciu material în sumă de 14465 lei MDL.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Stețco Radu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (1) Cod penal – *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire.*

Tot el, în perioada de timp cuprinsă între 21.02.2025 - 24.02.2025, împreună și de comun acord cu Zamîneagra Victor, acționând intenționat, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, prin forțarea lacătului de la ușă au pătruns în garajul lui *****, situat pe str. *****, din or. Soroca, de unde au sustras şi însușit: 5 ţevi metalice, cu diametru de 100 mm., la preţ total de 2000 lei; un colţar metalic cu dimensiune de 100-150 mm., cu lungime de 3 m., în preţ de 600 lei; un vas confecționat din inox, cu grosimea pereților de 8-10 mm., cu volum de 100-150 litri, care avea găuri la baza de jos şi de sus, în preţ de 5000 lei; 6 bare din metal, cu diametru de 25 mm., cu lungime de 1,5 m., la preţ total de 500 lei, cauzându-i astfel părții vătămate *****, pagubă materială în sumă totală de 8 100 lei MD.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Stețco Radu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit de două persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare.*

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 28 octombrie 2025 a fost înlăturată omisiunea admisă în dispozitivul sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 27.10.2025, prin corectarea în dispozitivul acesteia, la aliniatul 3, a singamei din „ ... cu includerea termenului reţinerii şi aflării în stare de arest preventiv din 13.07.2025, ora 13:30, pînă la 27.10.2025” în „ ... cu includerea termenului reţinerii şi aflării în stare de arest preventiv din 14.07.2025, ora 13:30, pînă la 27.10.2025”.

Solicitările apelantului:

Nefiind de acord cu sentința în cauză, avocatul Igor Grosu în interesele inculpatului Stețco Radu, a contestat-o cu apel, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în cauză în latura pedepsei, și pronunțarea în această parte a unei noi decizii privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blânde, prin prisma art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului s-a invocat că instanța de judecată corect a constatat circumstanțele faptei comise, însă incorect a apreciat personalitatea inculpatului adoptând în consecință sentința cu aplicarea unei pedepse prea aspră. Or, s-a constatat că atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești,

Radu Stețco și-a recunoscut integral vina şi s-a căit de cele comise. Însă instanța și-a motivat respingerea cerinței părții apărării de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal prin faptul că inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă, anterior a mai comis infracțiuni, pentru care ispășit pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, n-a tras concluziile necesare și din nou a comis infracțiune, şi-a recunoscut vina doar după începerea cercetării judecătorești, s-a ascuns de organele de urmărire penală, fiind anunțat în căutare.

La fel, instanța incorect n-a reținut circumstanțe atenuante prevăzute de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal. Respectiv, se remarcă că instanța nu a luat în considerație că inculpatul nu s-a aflat la domiciliu din motivul că lucra la munci de ocazie în mun. Chișinău, căuta soluții pentru a repara prejudiciul cauzat prin infracțiune părților vătămate, fiind conștient de faptul că are posibilitatea să evite pedeapsa penală prin împăcarea cu părțile vătămate.

În subsidiar, partea vătămată ***** a declarat instanței că i-a fost propusă suma de 30 000 lei de către tatăl inculpatului, în timp ce acesta se afla în stare de arest, însă el a refuzat să-i recepționeze, indicând că dorește să-i fie restituită toată suma prejudiciului. Mai mult, inculpatul a recunoscut integral acțiunea civilă și și-a asumat angajamentul să-i repare părții vătămate tot prejudiciul cauzat prin infracțiune și cheltuielile de judecată suportate.

În aserțiunea dată, apelantul consideră că Stețco Radu merită să-i fie acordată o șansă să demonstreze că corectarea şi reeducarea lui poate fi obținută fără izolarea lui de societate, prin aplicarea unei pedepse condiționate, prin prisma prevederilor art.90 Cod penal.

Argumentele părților:

<u>În ședința instanței de apel, avocatul Mariana Gîrbu în interesele inculpatului Stețco Radu,</u> a pledat pentru admiterea apelului din motivele invocate, cu casarea parțială a sentinței contestate în latura individualizării pedepsei, și pronunțarea unei noi decizii privind stabilirea în privința lui Stețco Radu a unei pedepse mai blânde, prin aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal.

<u>În ședință de judecată, inculpatul Stețco Radu</u> a solicitat aplicarea în privința sa a unei pedepse mai blânde, menționând că își recunoaște integral vina.

<u>În ședința instanței de apel, acuzatorul de stat, în persoana procurorului Liliana Pasat</u>, a pledat pentru respingerea apelului ca fiind nefondat și menținerea fără modificări a sentinței conteste, menționând că anterior lui Stețco Radu i-a fost aplicată o pedeapsă mai blândă, însă acesta nu și-a făcut concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, însă a comis din nou un concurs real de infracțiunii.

<u>Părțile vătămate ***** si *****,</u> fiind legal citate, în fața instanței de apel nu s-au prezentat din motive necunoscute, iar ținând cont de dispozițiile alin. (5)

art. 412 Cod de procedură penală, Colegiul penal a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind opiniile participanților la proces, cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia că, apelul avocatului Igor Grosu în interesele inculpatului Stețco Radu, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 27 octombrie 2025, este nefondat și urmează a fi respins, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Conform art. 414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. **(2)** Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.

Aici Colegiul penal conchide că, soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță, dacă se ajunge la concluzia că hotărârea este legală și întemeiată.

Cu titlu preliminar, Colegiul penal evidențiază că cauza penală de învinuire a lui Stețco Radu în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c) și art. 192[1] alin. (1) Cod penal a fost examinată în procedură generală, ca urmare a faptului că inculpatul s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței de judecată și prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul central din 26.martie 2025 a fost anunțat în căutare, cu aplicarea măsurii preventive „arest preventiv”.

Ca urmare, cercetarea judecătorească a început în lipsa inculpatului Stețco Radu, fiind audiați părțile vătămate ***** și *****.

Ulterior, la data de 14 iulie 2025 inculpatul Stețco Radu a fost reținut, fapt confirmat prin procesul-verbal de reținere, și cercetarea judecătorească a continuat cu prezența acestuia.

Deci, în cadrul cercetării judecătorești inculpatul Stețco Radu a recunoscut vina integral în comiterea infracțiunilor incriminate.

Mai mult, inculpatul Stețco Radu și partea vătămată ***** s-au împăcat depunând cereri în acest sens, și ca rezultat prima instanța l-a recunoscut vinovat pe Stețco Radu de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal și în baza art. 109 cod penal a încetat procesul din motivul împăcării părților.

Cu titlu de terțio, Colegiul penal remarcă că sentința primei instanțe a fost contestată cu apel doar de către avocatul Igor Grosu în interesele inculpatului Stețco Radu, și doar în latura individualizării pedepsei stabilite pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192^1 alin. (1) Cod penal, considerând că în privința inculpatului urmează a fi stabilită o pedeapsă mai blândă, prin prisma art. 90 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că sentința primei instanțe nu a fost contestată sub aspectul încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de apel nu purcede la judecarea fondului cauzei în această parte, dar se va expune doar în partea individualizării pedepsei.

Din aceste considerente, argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Stețco Radu conform art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit de două persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare* și art. 192^1 alin. (1) Cod penal – *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire*.

În continuare, în limitele apelului declarat, Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale stabilite în privința inculpatului Stețco Radu în baza art. 192^1 alin. (1) Cod penal, constată că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin.(1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. **(2)** În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Subsecvent, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pedeapsa penală este echitabilă doar atunci când îndeplinește un dublu scop: pe de o parte, să sancționeze fapta comisă, iar pe de altă parte, să contribuie la

reintegrarea socială a condamnatului și la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de către alți membri ai societății. Astfel, o pedeapsă disproporționată sau excesivă riscă să provoace efecte contrare, generând sentimente de nedreptate, resentimente și o pierdere a încrederii în sistemul juridic, ceea ce poate submina scopurile fundamentale ale justiției penale.

În acest context, legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili măsura acesteia strict în limitele prevăzute de lege, respectând atât dispozițiile părții generale, cât și ale părții speciale a Codului penal. Mai mult decât atât, individualizarea pedepsei reprezintă un principiu de bază, care presupune adaptarea sancțiunii la circumstanțele concrete ale fiecărui caz, astfel încât măsura aplicată să fie necesară și proporțională cu scopurile legii penale și să răspundă particularităților persoanei condamnate.

Aplicând aceste principii în speța inculpatului, instanța trebuie să asigure că pedeapsa stabilită nu doar reflectă gravitatea faptei – ținând cont de natura și mijloacele comiterii infracțiunii, scopul urmărit, condițiile în care a fost săvârșită și consecințele produse – ci și particularitățile personale ale inculpatului, precum starea psihică, situația socială și familială, istoricul penal și comportamentul anterior și posterior infracțiunii.

În acest mod, cuantumul și regimul pedepsei trebuie să fie astfel calibrate încât să asigure respectarea principiului echității sociale, să faciliteze corectarea și reabilitarea inculpatei și să descurajeze recidiva, în conformitate cu standardele europene privind drepturile omului. Executarea pedepsei, prin aplicarea unui regim adecvat, trebuie să contribuie la conștientizarea necesității respectării legii penale și la prevenirea săvârșirii unor fapte similare în viitor.

Prin urmare, instanța de judecată are datoria să individualizeze pedeapsa într-un mod echilibrat și rațional, astfel încât să se realizeze în mod efectiv obiectivele justiției penale, menținând totodată respectul pentru demnitatea persoanei și garantând un tratament uman și proporțional în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În acest context, Colegiul penal constată că Stețco Radu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 192^1 alin. (1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani.

Totodată, Colegiul penal, menționează că, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei s-a ținut personalitatea inculpatului Stețco Radu, care anterior a fost în mod repetat în conflict cu legea penale, pentru diverse categorii de infracțiunii, iar prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 25 iunie 2018 în baza art. 201^1 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, nu și-a făcut concluziile necesare, nu

a mers pe calea corijării, ci a continuat să comită din nou infracțiunii din categoria celor mai puțin grave, ceea ce caracterizează negativ personalitatea inculpatului și care conturează o personalitate antisocială, profund deviantă, care sfidează în mod repetat normele de conviețuire socială și valorile fundamentale ocrotite de lege, și care indică asupra pericolului social ridicat pe care-l reprezintă acesta, justificând aplicarea unei măsuri restrictive ferme.

Respectiv, în asemenea situații, pentru a fi atins scopul legii penale urmează a se interveni mai prompt, prin aplicarea unor sancțiuni mai severe, pentru ca inculpatul, precum și alte persoane, să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

Mai mult ca atât, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului. Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută a unor pedepse non-privative de libertate, altfel spus, ar fi oarecum şi *in extremis* chiar o agravantă.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal concluzionează că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale acestora şi personalitatea inculpatului, prima instanță just a conchis că corijarea şi reeducarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional şi protejarea societății prin prevenirea recidivei. Or, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului, ce vine să prevină antrenarea viitoare a săvârșirii unor astfel de infracțiuni, raportate la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia.

Totodată, Colegiul penal menționează că aplicarea unei pedepse privative de libertate se impune și prin prisma conduitei procesuale a inculpatului, care s-a eschivat de la examinarea cauzei, fiind anunțat în căutare, circumstanță ce a determinat tergiversarea nejustificată a examinării cauzei penale. Or, o atare atitudine denotă lipsa de respect față de autoritatea instanței și față de obligațiile procesuale ce îi reveneau inculpatului, confirmând, suplimentar, necesitatea

aplicării unei pedepse mai ferme, capabile să asigure atingerea scopurilor pedepsei penale și prevenirea unor conduite similare pe viitor.

Astfel, ținând cont de explicațiile menționate supra, Colegiul penal va respinge solicitarea părții apărării de a stabili inculpatului Stețco Radu o pedeapsă mai blândă, prin aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei, or, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Cu alte cuvinte, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – *condiții obiective*, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – *condiții subiective*, cele din urmă în speța dedusă judecății nefiind realizat, or, după cum s-a iterat supra, anterior Stețco Radu a fost de două ori în conflict cu legea penală, fiindu-i stabilite pedepse mai blânde, nu și-a făcut concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, ci a continuat să comită noi infracțiunii, aspect care atrage atenția instanței asupra perseverenței infracționale și a dificultății procesului de reabilitare, și nu justifică aplicarea în continuare a unei pedepse non privativă de libertate.

Alegațiile apelantului invocate în sensul aplicării față de Stețco Radu a dispozițiilor art. 90 Cod penal sunt irelevante, or, aceste circumstanțe atenuante au orientat instanța în vederea aplicării pedepsei inculpatului mai aproape de limitele minime.

În subsidiar, Colegiul penal consideră că soluția instanței de fond prin care a fost soluționată soarta corpurilor delicte este conformă prevederilor art.397 pct.3) în coroborare cu art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, urmând a fi menținută fără modificări.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea apelului avocatului Igor Grosu în interesele inculpatului Stețco Radu, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 27 octombrie 2025, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificării a sentinței atacate.

În conformitate cu prevederile art. art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c), 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Apelul avocatului Igor Grosu în interesele inculpatului Steț̦co Radu, declarat împotriva sentinț̦ei Judecătoriei Soroca, sediul Central din 27 octombrie 2025, se respinge ca fiind nefondat, cu menț̦inerea respectivei sentinț̦e fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiț̦ie în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei integrale pronunț̦at public şi decizia integrală înmânată/ expediată părț̦ilor la 04.06.2026.

Preș̦edintele ș̦edinț̦ei: **Judecător:** **Judecător:**